

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 7. De Qualitate hujus nostræ sententiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

152   *Synopsis Magnalium D. Josephi,*

quo testantur eos qui ex fidelibus nati sunt, sanctos esse, & in foedere promissionis comprehendendi: Hæc sunt puncta doctrinæ Calvinianæ in verbis cœtatis, ut illa ad trutinam justam appendenti patebit, quæ non solum ibi Calvinus, sed & alibi sœpè repetit.

XIII. — Jam videamus an nostra de D. Josephi in utero sanctificatione sententia cum illâ Calvini colludat, ut placet Dausquio.

XIV. — Nostra sententia docet. Primo, D. Josephum in peccato conceptum, & certò; non obstante illâ promissione, quemadmodum cœteri homines nasciturum, nisi ex singulari privilegio in utero præventus fuisset & sanctificatus. Secundo, sanctificatum non per istam promissionem aut ex vi illius. Tertio, immo nequidem ex vi suâ prædestinationis quamvis singularissimæ, quasi illa per se sufficeret ad illius sanctificationem. Quartò, sed quia cùm tam singulariter prædestinatus esset Pater Christi Domini, meruit propter hoc illo privilegio donari. Quintò, unde hæc prædestinationis singularis D. Josephi, in ordine ad sanctitatem ejus uterinam, non habuit rationem causæ efficientis, quemadmodum dicit de suâ promissione Calvinus, sed tantum causæ simpliciter moventis. Vide ergo quâm nobis illudat Dausquis.

XV. — Ultimò, Dausquis cap. 39. ejusdem Binoctii petit sibi designari tempus istius sanctificationis: & interrogat an ante Conceptionem? non potest inquit: in ipsa? ergo Dei Matri putatitum Parrem æquiparas? & quis tecum? Ab ipsâ Conceptione? quando? primâ horulâ? primo Menstru? Secundo? Tertio? quando? tûm irrisoriè subdit: Respondeat Marchantius fortè in sexto, ne Baptista inferior sit: sed cur non in septimo? septimus sexto numero faustior est in ratione numeri apud Philonem Iudæum & Platonicos: septimus ubi de nativitate agitur sexto lôgè ominior est Plinio & Censorino authoribus: fortè in sexto mente: conjectura est: quid si dicam fortè in nono aut incunte decimo, cùm gratia ob majorem naturæ perfectionem aptior infans videri potest? Quid dicam? fortè in mente sexto, verius XI-

sto, hoc est deralo ab aliis & nullo mense. Hoccine est cùm opiniones novas mundo invulgas adversus receptissimam Ecclesiæ doctrinam docere? est universitati Christianorum illudere: Hæc ille irrisor: sed ô mi Dausqui? Risum tuum cum Ecclesiaste cap. v. 2. repnata errorem, & emunge nasum. Seriò interim ad quæsum tuum respondebimus infra cap. 8.

Pro superpondio adjicio quod docet XVI. Ulpianus Jurisperitus Confultissimus, lib. 1. §. 2. ff. de Constit. Princip. Privilegium ad exemplum non trahi: nam quæ Princeps alicui ob merita indulxit, veluti cui sine exemplo subvenit, personam non egreditur. Atqui sanctificatio accelerata in utero, privilegium est Di. vo Josepho concessum ob rationes & motiva tanti ponderis, qualia in nullo alio reperiri erunt: quare nullum subest periculum, quod ab hoc ad alios possit trahi valitura consequentia.

C A P U T VII.

De Qualitate hujus noſtre Sententia.

Dico primò quod dixi hîc suprà capite præcedenti, respondingendo ad objectionem quartam n. 8. & 9. hæc sententia non est de credibilibus, ex necessitate, piè tamen & utiliter creditur ad salutem: Probatur primò. Nam quò quis sanctior esse comprobatur, eò etiam potentior esse creditur apud Deum: quò autem Sanctus potentior esse creditur, eò magis crescit fiducia impetrandi per ipsum.

Hæc doctrina evidens & ex illo psalmi 138. vers. 16. *Mibi autem nimis honorati sunt amici tui Deus:* quare enim nimis honorati? nimis inquit consequenter Psalmista, quia *nimirum confortatus est principatus eorum.* Ex quibus verbis colligitur ea proportione crescere apud nos Sanctorum reverentiam & devotionem, quâ crescit illorum apud Deum Principatus, id est authoritas & potestas: Hæc autem crescit juxta mensuram sanctitatis. Porro ex sanctificatione in utero hæc omnia crescere

erescere non ineptè concludimus ut manifestum est ex illo Angeli ad Zacheriam de Joanne Baptista Luc. cap. 1. Multi, inquit, in nativitate ejus gaudebunt. Ecce honorem illius apud nos. Audi illius causam & fundamentum; Erit enim magnus coram Domino, quod significat potestatem & autoritatem: unde hoc? Vinum & siceram non bibet; & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero Matris sue, ecce sanctificationem in utero.

III. Dico secundò certissimum est hanc sententiam, affirmantem Divum Josephum fuisse in utero sanctificatum, esse oppositā longè probabiliorē: nam sententia aliqua dicitur probabilior alterā duplicitē: Primò, probabilitate intrinsecā: Secundò, probabilitate extrinsecā. Probabilitas intrinsecā sumitur à motiis quæ se tenent ex parte rei. Probabilitas extrinsecā sumitur ab opinantium multitudine & autoritate: ita ex Aristotele primo Topico, cap. 1. Doctores: prima autoritas movet doctos, secunda trahit imperitos: utroque modo nostra sententia est oppositā probabiliorē: primo modo, quia robustioribus rationibus innititur, nostras habet, hic supra cap. 2. oppositas cap. 6. Secundo modo, quia omnes docti moti rationibus peremptoriis quibus innititur, illam recipiunt & docent: & simplices moti exemplo Doctorum, illam amplectuntur, dum interim opposita vix præter Dausquium, ullum habeat defensorem.

IV. Dico tertio, mihi non viderur sufficere si dicamus hanc sententiam esse oppositā probabiliorē: sed omnino dicendum hanc esse certam: primò, quia ex argumentis à nobis adductis hic supra c. 2. & 3. videtur proximè accedere ad eam certitudinem in quā est doctrina de Immaculatâ Beatae Virginis Conceptione. Secundo, quia hæc sententia eruit ex principiis seu præmissis certis & infallibilibus: Est enim certum & infallibile omnino quod filius ut minimum debet Patri quod non recusat aliis, cum quibus non habet tantam proximitatem & affinitatem. Atqui est etiam omnino certum & infallibile ex dicendis postea Parte 2. Tract. 2. Divum Josephum esse verè Patrem Christi.

sti, & Christum esse verè ejus filium: Ergò ut minimum illi ab eo præsumit quod certò scimus exhibitum Jeremiæ Prophetæ & D. Joanni Baptistæ, scilicet Sanctificatio in utero, idque à fortiori, cum ille hos affinitate ad Christum, dignitate & meritis antecedat. Tertiò, quia si hac esset tantum probabilis, esset cum formidine partis oppositæ & falsitatis. At nullo modo est probabile quod ulla Ecclesia eam cum ista formidine in suis officiis publicis receperisset, quæ non nisi certa & indubitate consuevit in illis recipere. Quare existimo hanc sententiam esse in eo statu, in quo non nisi temerariè insultari potest, ut fecit Dausquius.

C A P U T VIII.

*Quandonam fuerit in utero
Sanctificatus D. Josephus.*

NUDUS egressus est Job de utero Matri sua, & nos omnes nudi egredimur: Nudi, inquam, corpore, an ināque nudi. Corpus etenim absque ueste, ulloque operimento; anima (quod pejus est) sine gratiâ in hunc mundum subit: sed Sanctissimus Joseph noster esti corpore nudus, ut reliqui, prodierit in lucem, non tamen animo: pretiosâ namque gratiâ ueste, omniumque virtutum varietate circumdatus, utero egressus est, & Spiritum Sanctum prius animo hausit, quam ore spiritum mundi: Hoc fusè haec terius probatum est, restat ut quo tempore breviter definiamus, ac ridiculæ Dausquii interrogatiōnē in verbis hic cap. 6. num. 15. contenta serio respondeamus.

Dico ergò illum fuisse sanctificatum statim à suâ Conceptione. Ratio est, quia tanta est Paternitatis ipsius eminentia, adeoque excellens & præcessa dignitas, ut circa unionem hypostaticam hominis & Beatae Virginis Maternitatem, nihil detur sublimius: Quid enim? Ergo quemadmodum Christus propter unionem hypostaticam fuit per se & naturaliter à peccato originali immunis, & Beata Virgo ob Maternitatem per privilegium nulli alteri